

ROERKERKNIEUWS IN CORONATIJD

editie 106 (6 april 2022) – www.roerkerken.nl

inleiding

Onlangs vernamen we weer wat nieuws over de gezondheid van onze bisschop. Na een reeks chemokuren kan hij nu ook voor het eerst worden bestraald. Dat was eerder niet mogelijk. De chemotherapie van de afgelopen maanden heeft de situatie veranderd, de aanvankelijk snelle groei van de tumor is vertraagd. De hoop is dat de groei ervan verder wordt afgeremd. De bisschop zal echter niet beter worden. Toch blijft hij positief.

federatievorming

Na de eerste informele bijeenkomst van het ‘federatiebestuur in oprichting’ eind januari is het stil geworden aan het front van de parochiële herstructurering. Dat had er alles mee te maken dat de ‘kerkbestuurders in spé’ eigenlijk nog wachtten op het initiatief van het bisdom, het initiatief dat de vicaris-generaal zelf middels zijn brief van 24 november j.l. aankondigde, namelijk dat zij “het overleg met ons zouden voorzetten, in de verwachting dat wij met een constructieve houding van alle partijen alsnog tot federatievorming zouden komen”. Onlangs (week 8) verscheen er in RoerdalenNu een artikeltje over dit onderwerp, dat maar weer eens aangaf hoe traag en moeizaam het proces verloopt. Op donderdagavond 17 maart j.l. was het eindelijk zover dat het door het bisdom beloofde (vervolg-)overleg kon plaats vinden. Niemand minder dan de vicaris-generaal was daarom naar Posterholt gekomen om uit de doeken te doen wat het bisdom nu eigenlijk van het nieuwe overkoepelende kerkbestuur verwacht. Want daar wringt toch een beetje de schoen. De meeste kerkbesturen houden zich immers met het dagelijks reilen en zeilen van de parochie bezig, terwijl het bisdom ons door de federatievorming a.h.w. ‘dwingt’ daarboven uit te stijgen om ons gezamenlijk(er) in te zetten voor waar wij als Kerk eigenlijk voor staan en gaan, een levende gemeenschap te vormen rondom Gods mensgeworden Woord, onze Heer Jezus Christus. De parochie is maar een middel daartoe, een middel dat echter (sinds de volkskerk aan het verdampen is) steeds minder in staat is het hoofd te bieden aan de moderne uitdagen waar wij ons als Kerk en parochie vandaag de dag voor gesteld weten. Op woensdagavond 30 maart j.l. brak voor het federatiebestuur in oprichting het uur van de waarheid aan: hoeveel personen zouden er tot het nieuwe bestuur toetreden en wie zouden er bereid zijn de cruciale portefeuilles van vice-voorzitter, secretaris en penningmeester voor hun rekening te nemen? Het was alsof niet de duvel, maar de heilige Geest ermee speelde. Niet alleen traden alle negen kandidaten toe, maar konden ook voornoemde functies bemand resp. bevrouwd worden. Staande de vergadering werden de voordrachtformulieren voor het bisdom ingevuld en ondertekend, de formulieren die ’s anderendaags op de post gingen. Zodra de benoeming door de bisschop een feit is, zal het nieuwe (overkoepelende) kerkbestuur verder vorm gaan geven aan het (door het bisdom opgelegde) samengaan van de Roerstreekparochies. In de parochiële weekbladen volgt binnenkort een officieel (pers-)communiqué.

Personalia

Op donderdagavond 24 maart j.l. werden tijdens de jaarvergadering van het St. Sebastianuskoor van Herkenbosch de volgende jubilarissen gehuldigd: **Rard (Gerard) Simons**

(40 jaar lid), (dirigent-organist) Hans Hoffman (40 jaar kerkzanger), Riny Heuts (40 jaar lid) en Martha Schiffelers (60 jaar kerkzanger).

Op donderdagmorgen 31 maart j.l. hielden we in de St. Catharinakerk van Montfort de uitvaartdienst voor **Johannes Petrus Wilhelmus (John) Evers (1952-2022)**. Geboren in Apeldoorn maar getogen in Posterholt in de oude melkfabriek ('de Sjtoum') op de Donk, ging hij al op jonge leeftijd werken, eerst als hulp bij een plaatselijke aannemer en later als verwarmingsmonteur. Na zijn militaire dienst ging hij als onderhoudsmonteur bij Solvay in Herten aan de slag. Daar was hij werkzaam toen hij Fien Brentjens uit Montfort leerde kennen met wie hij begin 1976 trouwde. Ze gingen aan de Hoogstraat in Montfort wonen waar ook hun zoon Maurice opgroeide. In Montfort trad hij ook toe tot de vrijwillige brandweer en schopte hij het tot postcommandant, een functie die hij tot zijn 55^e vervulde. Liever was hij daarmee nog wat langer doorgegaan, maar dat was nu eenmaal het voorschrift. Nog lang bekleedde hij binnen de vereniging een bestuursfunctie totdat enkele jaren geleden tot verjonging van het bestuur besloten werd. Ook maakte hij zich jarenlang verdienstelijk voor de bedrijfsbrandweer bij Solvay en als lid van de plaatselijke EHBO. In verband met een reorganisatie van dit bedrijf moest hij noodgedwongen ander werk zoeken, en zo nam hij zijn vak weer op zich en was hij tot zijn 65^e als verwarmingsmonteur werkzaam. Maar ook daarna was hij nooit te beroerd deze of gene te helpen als de verwarming weer eens was uit gevallen. Hij was niet alleen sociaal mens, maar bovenal een gezins- en familiemens, een echter verbinder. Van jongs af aan had John een liefde voor het bos. Zoals de zijn opa hem vroeger altijd meenam, zo nam hij op zijn beurt zijn kleinkinderen mee. Met name naar het Munnichsbos en naar het Sweeltje. Hij wist er niet alleen feilloos de weg, maar kon er ook uren over vertellen. John was dan ook een echt buitenmens die uren kon doorbrengen op zijn eigen plekje in de natuur, 'oppe plak' tussen zijn schapen, ganzen en kippen, tussen zijn groente en fruit, vooral ook om stookhout te kloven. Natuurlijk had hij wel eens wat gezondheidsklachten. Daar deed hij niet moeilijk over; integendeel. Wat hij echter allemaal heeft moeten meemaken sinds hij half februari in het ziekenhuis belandde tart elke beschrijving. Toch bleef hij tot het laatst vechten. Uiteindelijk heeft hij toch moeten capituleren en kwam er op donderdag 24 maart een einde, zowel aan zijn leven als aan zijn lijden. Na de uitvaartmis, opgeluisterd door soliste Aimée Baars, volgde op Bergerbos de begrafenis.

Op zaterdagmorgen 2 april j.l. hielden we in de St. Catharinakerk van Montfort de uitvaartdienst voor **Anna Maria (Mia) Beekman-Verheijden (1933-2022)**. Geboren en getogen aan de Markt in Montfort, als dochter van een aannemer, terwijl haar moeder het ernaast gelegen café uitbaatte, ging ze al op jonge leeftijd werken bij de Philips in Roermond. Tijdens een kermis in Posterholt leerde ze de oorspronkelijk uit Helenaveen afkomstige Jan Beekman kennen, die toen werkte op een boerderij op het Spik in Asenray. Ze trouwden in 1957. Nadat Jan eerst nog even bij zijn schoonvader had gewerkt, verdiende hij later als mijnwerker de kost om na de mijnsluiting de overstap naar DSM te maken. Ze kregen zes kinderen van wie Wimke al bij de geboorte overleed, en Wil en John vanaf het begin extra zorg nodig hadden. Het betekende dat de andere kinderen al op jonge leeftijd werden ingeschakeld in het huishouden. Het gezin woonde in Montfort op verschillende plaatsen, maar settelde zich uiteindelijk aan het Velvin. Nadat Jan vroegtijdig werd afgekeurd was hij nog vaker te vinden in zijn moestuin en zo probeerden ze samen met werken en zorgen het gezin overeind te houden. Toch konden ze niet voorkomen dat John

en later ook Wil in een zorginstelling moesten worden opgenomen. Dat deed Mia en Jan veel verdriet, maar het werd nog erger toen Wil in de zomer van 2014 kwam te overlijden en twee jaar later ook nog dochter Corina. Inmiddels waren er wel kleinkinderen bij gekomen die hen weer wat levensmoed en levensvreugde gaven. Vanwege haar toenemende gezondheidsklachten (met name dementie) moest Mia 2019 in zorgcentrum Bergh worden opgenomen waar twee jaar later ook haar man Jan een plekje vond. Daar kwam er op maandagavond 28 maart j.l. toch nog onverwacht een einde aan haar leven. Na de uitvaartdienst volgde de begrafenis op het parochiekerkhof aan de Huysbongerdweg.

Diezelfde zaterdagmiddag (2 april) werd in de St. Matthiaskerk van Posterholt **Jari Bommer** gedoopt, broertje van Denn (2012) en Ivy (2014). Op zaterdagavond 2 april j.l. hielden we in de St. Catharinakerk van Montfort de avondwake voor **Wilhelmus Hubertus Marie (Wim) Cox (1943-2022)**. Geboren en getogen in Montfort als oudste van de drie zonen van Sef en Truus Cox-Rijnders, ging hij na zijn militaire dienst werken bij een accountantsbureau in Echt. Nadat hij Jacqueline Poulissen uit Ool had leren kennen trouwden ze en stichtten ze een gezin dat met Lianne en Richard werd uitgebreid. Toen zijn baas bij een noodlottig ongeval om het leven kwam, besloot hij samen met een collega het bureau over te nemen en werd de zaak verder uitgebouwd. De kinderen groeiden op en vlogen uit en zorgden dat Wim en Jacqueline trotse opa en oma werden. Het plotseling overlijden van schoonzoon Bert begin 2011 hakte ere behoorlijk in, niet alleen bij dochter Lianne en haar gezin maar ook bij Wim en Jacqueline. In 2015 werd Wim door een herseninfarct getroffen en dankzij krachtadig optreden van met name kleindochter Maud bleef de schade beperkt. Dat mocht helaas niet verhinderen dat hij daarna nog door verschillende tia's werd getroffen. Toen dat op vrijdag 25 maart j.l. weer gebeurde werd hij met spoed in het ziekenhuis opgenomen. Daags erop werd een longontsteking vastgesteld die hem uiteindelijk fataal zou worden. Op zaterdag 26 maart kwam hij in het Roermondse ziekenhuis te overlijden, 78 jaar oud. Twee dagen na de avondwake (op maandagmorgen 4 april) werd hij in besloten kring op Bergerbos begraven, waar ruim 11 jaar eerder ook al schoonzoon Bert zijn laatste rustplaats had gevonden.

Op dinsdagmorgen 5 april j.l. namen we op Bergerbos afscheid van **Maria Anna Gerarda (Mia) van der Borgh-van Cruchten (1943-2022)** uit St. Odiliënberg, van wier echtgenoot (de oorspronkelijk uit Posterholt afkomstige) Har van de Borgh (1941-2021) we afgelopen najaar al afscheid moesten nemen (Roerkerknieuws 83). Geboren en getogen in Melick, waar ze in haar jeugd jaren actief was in het meisjesgilde, kwam ze met haar huwelijk in 1967 in St. Odiliënberg wonen waar ook hun zonen Edward en Ludo opgroeiden. Een hard klap en een groot verlies kreeg het gezin te verwerken toen Edward ernstig ziek werd en in 1977 op 8-jarige leeftijd kwam te overlijden. Terwijl Har in het onderwijs de kost verdiende was Mia als vrijwilligster actief in de zorg en in het Roermondse ziekenhuis. Graag gingen ze als gezin met de caravan op vakantie. Tijdens de wintermaanden stond die caravan meer dan 40 jaar lang op een camping in het Eifel waar ze dan ook vaker in het weekend naar toe gingen. Dichter bij huis was Mia lid van de Berger damesvereniging. Voor de leuke dingen van het leven kwam meer tijd toen Har in 2003 vervroegd met pensioen kon gaan. Aan die mooie periode kwam echter een einde toen Har een half jaar geleden toch nog onverwacht kwam te overlijden. Dat hakte er bij haar en Ludo natuurlijk behoorlijk in. Toch probeerde ze zo goed en kwaad als het ging de draad van het leven weer op te pakken, met name door het vrijwilligerswerk in het ziekenhuis te continueren en met het wandelclubje op pad te blijven gaan. Op zondagmiddag 27 maart j.l. kwam er plotsklaps een einde aan haar haar leven.

Op woensdagmorgen 6 april j.l. hielden we in de St. Catharinakerk van Montfort afscheid van **Maria Hubertina (Mia) Schmeitz-van Pol (1938-2022)**. Geboren en getogen in Montfort, op de ouderlijke boerderij aan de Vinkesteeeg, leerde ze al op jonge leeftijd de ins en outs van het boerenbedrijf, iets wat haar sinds haar huwelijk in 1960 met Jo Schmeitz (1938-1997) uit Ohé en Laak goed van pas kwam. Eerst woonden ze nog op Mia's ouderlijke boerderij en zorgden ze er niet alleen voor hun drie kinderen, maar ook voor Mia's moeder die in 1957 vroegtijdig weduwe was geworden en eind 2002 overleed. Eind tachtiger jaren verhuisden ze naar de nieuw gebouwde boerderij aan de Heinsbergerweg. Vanwege Jo's gezondheidsproblemen nam zoon Roland het bedrijf langzaam maar zeker over. Toen Jo in het voorjaar van 1997 toch nog onverwacht kwam te overlijden betekende dat een harde klap voor Mia en de kinderen. Niet alleen Mia's nuchtere manier van in het leven staan, maar ook de komst van de kleinkinderen hielpen haar echter weer de draad van het leven op te nemen. Mia genoot als geen ander van de onderlinge contacten, niet alleen met haar kinderen en kleinkinderen, niet alleen met familie, maar ook met haar vriendinnen van vroeger. Graag bezocht ze hen, terwijl zij op haar beurt ook dankbaar was voor ieder die haar met een bezoekje vereerde. Sinds 2015 sukkelde ze nogal met haar gezondheid, de ene operatie volgde op de andere. Toch liet ze zich niet hangen, integendeel. Ze vond het echter vreselijk dat ze haar zelfstandigheid begon te verliezen en langzaam maar zeker op de hulp en steun van anderen raakte aangewezen. In 2018 ontsnapte ze al eens aan de dood door een inwendige aandoening. Gelukkig krabbelde ze weer op, totdat ze de laatste weken weer met haar gezondheid begon te sukkelken. Toch dacht nog niemand aan het ergste toen ze op dinsdag 29 maart j.l. in het ziekenhuis werd opgenomen. Daar kwam ze op vrijdagmorgen 1 april toch nog onverwacht, maar niet onvoorzien te overlijden. Na de uitvaartmis vond ze haar laatste rustplaats bij haar man Jo op het kerkhof aan de Huysbongerdweg.

Wit U ons in deze (Corona-) tijd extra financieel ondersteunen? Bij voorbaat dank!

Herkenbosch: *NL 52 RABO 0121 402 088 t.n.v. kerkbestuur St. Sebastianus*

Melick: *NL 40 RABO 0133 000 400 t.n.v. RK kerkbestuur St. Andreas*

Montfort: *NL 39 RABO 0134 704 126 t.n.v. kerkbestuur H. Catharina*

St. Odiliënberg: *NL 79 RABO 0138 1180 00 tnv kerkbestuur HH. Wiro, Plechelmus en Otgerus*

Posterholt: *NL 06 RABO 0142 301 760 t.n.v. RK Kerk St. Matthias*

Vlodrop: *NL 10 RABO 0154 600 512 t.n.v. kerkbestuur St. Martinus*

Tot slot

Aan- en afmelding voor deze nieuwsbrief kan via: clustersecretariaat@roerkerken.nl.

Jos. L'Ortye (Posterholt), pastoor, tel. 40 12 21 - pastoor@roerkerken.nl

Paul Hamans (St. Odiliënberg), assistent, tel. 527 825 – p.hamans@roerkerken.nl

Gerard Sars (St. Odiliënberg), diaken, tel. 537 765 – g.sars@roerkerken.nl

Rim Mom (Montfort), diaken, tel. 542 154 - r.mom@roerkerken.nl

Bert Venner (Roermond), diaken, tel. 320 215 - b.venner@roerkerken.nl

Lian Overbeeke (Posterholt), catechiste, tel. 06 – 526 20 245 - l.overbeeke@roerkerken.nl

Parochiebureau Herkenbosch (Anja Wagemans), tel. 520 672 - sebastianus@roerkerken.nl

Parochiebureau Melick (Marjo Janssen), tel. 537 965 - andreas@roerkerken.nl

Parochiebureau Montfort, tel. 543 127 - catharina@roerkerken.nl

Parochiebureau St. Odiliënberg (Marlou Roeleveld), tel. 531 384 - otgerus@roerkerken.nl

Parochiebureau Posterholt (Lilian Peters), tel. 400 275 - matthias@roerkerken.nl

Parochiebureau Vlodrop (Marjon van der Beek), tel. 401 207 - martinus@roerkerken.nl